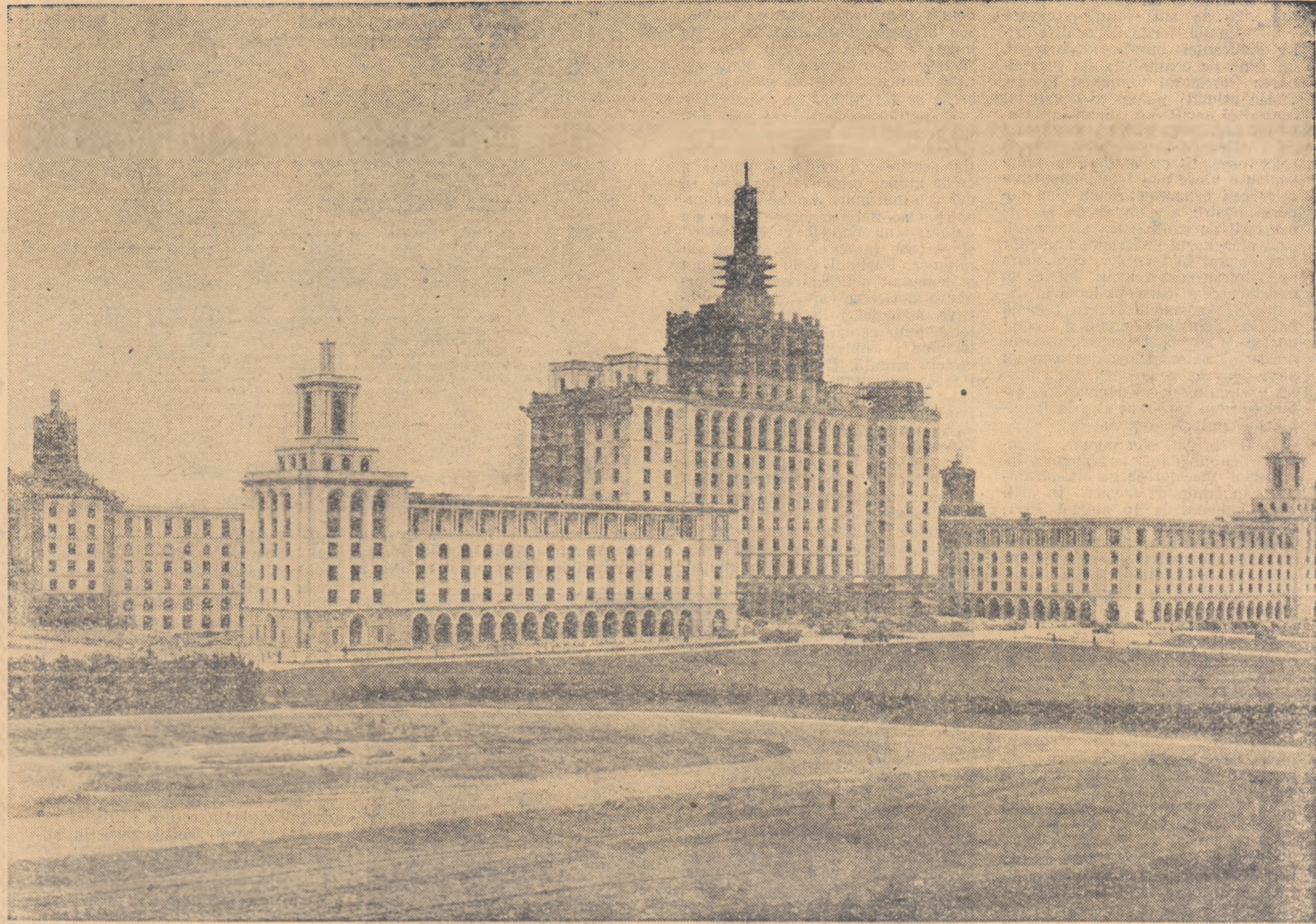

Anul 59
Seria II-a Nr. 451
8 PAGINI - 15 BANI
Miercuri 15 august 1956

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A ASEZAMINTELOR CULTURALE

Citiți în pag. a 6-a:
Interviul acordat
de tovarășul
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
unui redactor al ziarului
iugoslav „Politika“

Combinatul poligrafic Casa Șcintei „I. V. Stalin“

La 15 august s-au împlinit 25 de ani de la apariția primului număr al ziarului „Șcintea“.

Era în anul 1931... Pentru cei care au fost martori ai evenimentelor din acea vreme, aniversarea aceasta e plină de emoționante evocări. Mă număr printre aceștia. Parcă aud și azi pași ușori apropiindu-se de casă, ciocăniturile firave în ușă, chipul omului care scoate tainic „Șcintea“ de sub haină.

O citeam grăbit de la primul dină la ultimul rând la pâlălaia focului din sobă. O citeam tare și ascultau și ai casei. Citi nu făceau așa!

Pe ascuns era purtată atunci „Șcintea“, pe ascuns era citită și, de fiecare dată, cu primejduirea vieții și libertății. În ciuda tuturor greutăților însă îndemnul atât de răspândit: „Citește-o și dă-o mai departe“, se înfăptuia. Închin în această clipă un gând fierbinte de pietate și recunoștință, tovarășilor căzuți, răspinzind „Șcintea“.

Învîngînd cumplitele bariere care se interpuneau, „Șcintea“ își răspîndea cuvîntul luminos și îmbărbător, mobilizînd și organizînd masele la luptă. Ea și-a îndeplinit cu cinste, în toate împrejurările, sarcina de agitator, propagandist și organizator colectiv, de legătură operativă a partidului cu masele.

Nelipsită a fost dintotdeauna, „Șcintea“ din millocul tuturor frământărilor maselor.

La fiecare 1 Mai, în toată marilor greve, în perioadele de cumplită prigoană organizată de guvernele re-

LA UN SFERT DE VEAC

de acad. prof. Petre Constantinescu-Iași

acționare împotriva mișcării muncitorești, ea răspîndea adînc în rîndurile oamenilor muncii, cuvîntul de ordine al partidului. Ea ajungea în închisorii, răzbătînd grosimea zidurilor și veghea de cerber a sentinelor, organiza activitatea deținutului politic de aici, îi lega de masa celor din afară, unindu-i pe toți în aceeași mare și nobilă luptă.

Apariția și difuzarea ei se făcea

cu o regularitate demnă de admirat. Pentru toate aceste însușiri, și pentru altele, ea era ziarul cu cel mai mare prestigiu în rîndul masei muncitorești.

În chiar anul apariției, primul număr al „Șcintei“, presa capitalistă pornise o furibundă campanie de atîtare la război împotriva Uniunii Sovietice. „Șcintea“ a militat

în tot timpul cu curaj, făcînd cunoscut oamenilor adevărul despre U.R.S.S., însufletindu-le dragostea față de popoarele țării sovietice, destrămînd rețeaua de minciuni și calomnii și condamnînd războiul ucigas care se pregătea. După 23 August, „Șcintea“ a educat neîncetat masele muncitoare în spiritul dragostei și recunoștinței față de marea noastră prietenă și eliberatoare, față de poporul său glorios. Un rol covîrsitor l-a avut și-l are „Șcintea“ în educarea și reeducarea economică, politică și culturală a maselor, în răspîndirea experienței înaintate, în dezvoltarea și propagarea neîncetată a noului. Ea este organul dătător de îndrumare pentru întreaga viață a statului nostru.

Azi o găsești în casa oricui. Muncitorul, țărănul, intelectualul, simplul funcționar sau ministrul, o simt ca pe hrana sa zilnică și o așteaptă

cu nerăbdare dimineata. Omul simplu al patriei noastre își rînduiește activitatea zilnică citînd „Șcintea“, fiindcă ea este expresia vieții de zi cu zi a țării întregi. Și nu poate fi altfel, deoarece „Șcintea“ a luptat și luptă neobosit pentru făurirea fericii și bunăstării celor ce muncesc.

La aniversarea unui sfert de veac de apariție, urăm ziarului „Șcintea“ noi succese în lupta pentru propagarea atotbiruitoarei învățăturii marxist-leniniste, pentru traducerea în viață a înțeleptei politici a partidului nostru, pentru propășirea și înflorirea necontenită a patriei noastre dragi.

BALADA TOVARĂȘULUI CARE A CĂZUT

— Om cu strai sărac,
ce ascunzi sub haină?
Parc ai duce-un steag
Parc ai duce-o taină!

Care bucurii
fruntea-ți luminează?
Pașii tăi tîrzi
încotro cutează?

— Un teanc de birii
strîns duc sub veșminte.
Slovele-s făclii
și învățăminte.

Scrise sînt cu sînge
roșii manfeste.
Scut sînt, și-om învinge
beznele aceste.

Slovele ȘCINTEII
flăcări să ridice,
și-om învinge, rîul
anilor de bice.

Ia-o și-o citește,
dă-o mai departe.

de
VICTOR TULBURE
fragmente

Drațul nostru crește
peste jug și moarte.

★
Om cu strai sărac
și privire bună,
sufletul ți-e steag,
biruind furtună.

Pe-unde pașii ți ducl,
lingă nopți posace —
tristele uluci,
casele sărace,

cresc de bucurii
și privesc spre mîine.
Slovele — făclii —
înimii sînt piine.

Lîngă lămpi de gaz,
le citești descuții,
și li-i gîndul treaz,
dîrză bolta frunții.

Lanțuri nu mai rod
umeri, brațe, glezne.
Cîntec de norod,
taie drum prin bezne.

ÎMPĂRȚIND „ȘCINTEIA“ ÎN ILEGALITATE

„Scînteia” organul central al tărănimii muncitore

La mijlocul lui august — acum 25 de ani — într-o casută scundă, ferită de ochii zbirilor siguranței burghezo-mosieresti, un grup de comunisti, din însărcinarea Partidului Comunist Român, scotea primul număr al organului central al partidului „Scînteia”. Cuvîntul partidului găsea o nouă cale de a pătrunde în sufletul și mintea celor oropsiți, chemîndu-i la luptă pentru o viață mai bună, împotriva celor ce-i asupreau. Acum cînd poporul nostru a alungat de la cîrma țării pe capitalisti și mosieri, cînd muncitorul și țărănul muncitor sînt stăpîni în țara lor, cînd viața se înnoiește din temelii, înțelegem mai bine ce-a însemnat lupta în ilegalitate a comunistilor. În această bătaie „Scînteia” ilegală a ocupat un loc de seamă. De aceea, poporul nostru sărbătorește cu dragoste un sfert de veac de existență a ziarului partidului clasei muncitoare, astăzi cel mai răspîndit ziar în Republica Populară Romîna.

De la primul său număr, „Scînteia” ilegală a fost aparătoarea intereselor maselor largi ale țărânimii exploatare de moșieri. În articolul publicat la 15 august 1931, „Situația țărânimii și sarcinile partidului”, se arată că una din problemele cele mai importante pentru mișcarea revoluționară din Romînia era eliberarea țărânimii de sub jugul moșierilor și al capitaliștilor din industrie și din bănci. „Scînteia” făcea cunoscut masele țărânesti programul partidului în problema țărânească și le chema la luptă pentru înfăptuirea sa. Organul central al partidului comunist arăta că singura cale de lichidare a mizeriei ce bîntuia în satele romînesti era exproprierea fără plată a întregului pămînt moșieresc, precum și a inventarului ce se afla pe el și împărțirea acestuia fără plată țărânilor fără pămînt sau cu pămînt puțin.

Partidul scotea la iveală crunta exploatare și starea de mizerie în care a aruncat regimul burghezo-mosieresc țărânimia. În august 1932 „Scînteia” scria că din buzunarul omului sărac erau scoase milioane de lei pentru a fi date unor „experți” trimiși de băncile din apus să ne controleze țara. Ce-au adus acești experți masele muncitorești și țărânesti? — se întreba ziarul. Noi biruri, executări silite cu toba și jandarmul, înarmări mai mari pentru războiul antisovietic. Vorbind despre situația grea a țărânimii, „Scînteia” din aprilie 1933 arăta că „în timp ce țărănul n-are

cu ce să cumpere doctorii copilului bolnav pentru că trebuie să plătească impozite, burghezia, cu aceste impozite, cumpără tunuși cu care să omoare pe țărani și să nimicească Uniunea Sovietică, care a eliberat pe țărani”.

Cumplita foamete care s-a abătut în anul 1934 asupra maselor țărânesti a agravat mai mult situația acestora. Partidul comunist a cerut atunci organizațiilor sale să dea cea mai mare atenție luptei împotriva acestei nenorociri care s-a datorat nu naturii, ci exploatareii singeroase la care era supusă țărânimia. Partidul Comunist Român a demascat politica regimului burghezo-mosieresc care „lupta” împotriva foametei prin muncă obligatorie, întoarcerea la iobăgie și distribuind porumb stricat. În fața acestei situații, Directivele C.C. al P.C.R. din ianuarie 1934 cereau ca „nici un comunist nici o celulă de fabrică, nici o organizație de partid să nu rămînă nepăsătoare față de foametea care seceră țărânimia... Aceasta este o admirabilă dovadă a solidarității proletariatului revoluționar cu țărânimia muncitoare, solidaritate care a devenit foarte puternică în lupta pentru socialism.

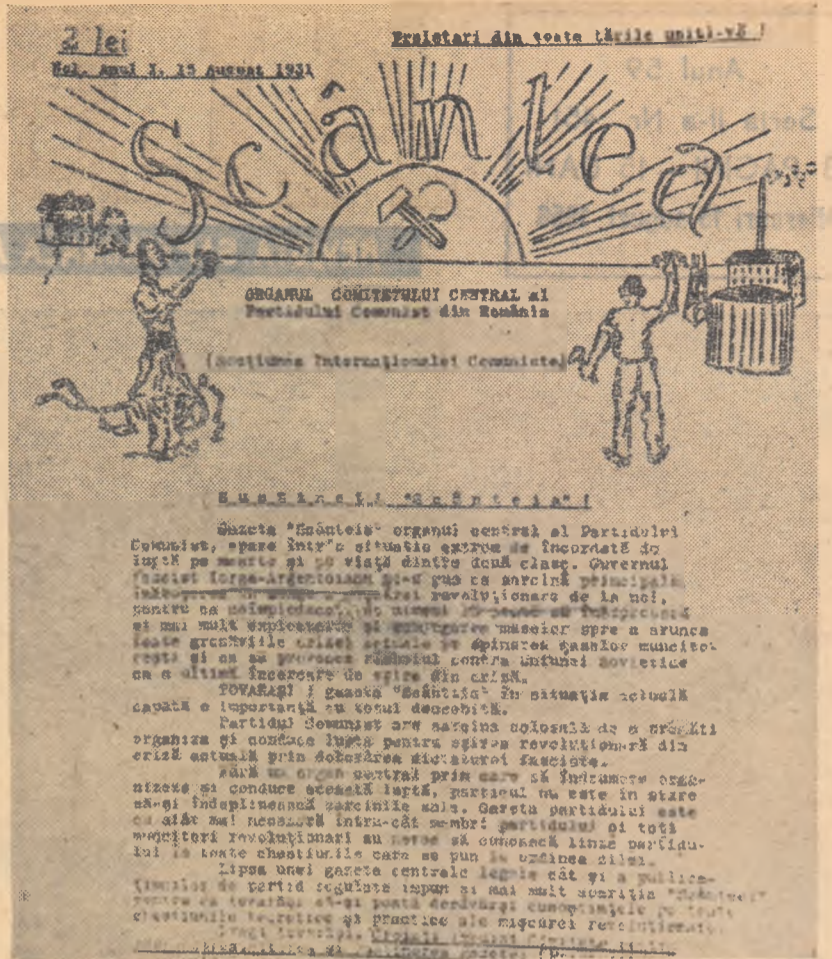
„Scînteia” explica masele țărânimii necesitatea alianței cu munci-

Tipografie ilegală

torimea de la orașe, necesitatea unirii luptei muncitorilor și țărânilor pentru doborîrea regimului bur-

ghezo-mosieresc și instaurarea unui guvern muncitoresc-țărânesc. Soarta muncitorilor este aceeași cu cea a

Primul număr al ziarului „Scînteia” apărut acum 25 de ani, în ilegalitate.

nile revoluționare ale proletariatului. „Scînteia” scotea totdeauna în

evidență astfel de momente care făceau educația revoluționară a țărânimii. În 1932 țărâni din Bihor au sprijinit luptele muncitorilor greviști de la fabrica de încălțăminte din Oradea. Într-un document al C.C. al P.C.R. din martie 1935 citim desore „admirabila solidaritate a țărânilor săraci din jurul Buhusilor, din satele Racova, Podoleni, Roznov și celelalte, care zilnic aduc ajutoare, mălai, ouă și lapte pentru copiii greviștilor. Țărâni săraci au înțeles că lupta lor proprie împotriva boierilor, a perceptorilor și iandarmilor, lupta contra foametei și pentru pămînt, trebuie dusă în alianță strînsă cu muncitorimea fabricilor”. Asa se făurea alianța care a deschis țării noastre drumul spre socialism, care aduce în lumea satelor, în trecut atît de oropsite, bucuria unei vieți civilizate în care pătrunde cartea, lumina electrică, radioul, în care duduul tractoarelor și al combineelor vestesc belsugul tot mai mare al holdelor muncite în comun

„Scînteia” ilegală — ca purtător de cuvînt al Partidului Comunist Român — a arătat masele țărânesti primele mase de care o reprezentă fascismul care, trădînd interesele poporului, ducea țara la război împotriva Uniunii Sovietice. Acest război însemna jertfe mari inoșe pentru țărânimie, care forma cea mai mare parte a armatei, dădea vitele și grîul la rechiziții, nu putea să-și muncească ogoarele. De aceea „Scînteia” saluta creșterea spiritului antifascist în rîndurile țărânimii, tendința de unire cu muncitorii pentru a bara drumul fascismului. Cînd războiul a izbucnit, partidul comunist a chemat masele să pună capăt acestui măcel care a adus atîtea nenorociri.

Poporul a înțeles cuvîntul partidului și la 23 August 1944, în condițiile favorabile create de înaintarea Armatei Sovietice, guvernul fascist al lui Antonescu a fost răsturnat, țara a fost eliberată de sub cotropirea hitleristă. Acum 12 ani a început un drum nou pentru poporul nostru, un drum de luptă plin de greutate, dar încununată de mari succese care se văd în minunatele înfăptuiri care răsar în toate colturile țării. La aceste înfăptuiri a contribuit și contribuie „Scînteia” noastră, care răspîndind chemarea Partidului Muncitoresc Român, mobilizează masele muncitoare la luptă pentru biruirea greutăților și lipsurilor ce mai există, pentru dobîndirea de noi și strălucite izbînzii în opera de construire a socialismului.

I. ȘERBANESCU

Un număr al „Scînteii” ilegale apărut în aprilie 1932.

Zilnic din grădina de legume a gospodăriei agricole colective Apahida, raionul Cluj, se culeg sute de kilograme de varză, roși etc., zarzavat ce este transportat apoi cu autocamionul la unitățile Aprozor din Cluj.
In fotografie: cîțva colectivisti din echipa condusă de Ion Țințar, recolectează varza de vară.

Uimirea receptionerului

Cele unsprezece care înaintau domol de soseaua de sub sadină ca un melc urias.

Drumul e lung, mai ales pentru cei care vin de departe. Dar cîmăc și voia bună îl scurtează. Rareori se întîmplă să nu fie printre cei ce alcătuiesc convoaiele cîte un meșter al cavalului, al frunzei de păr sau de vișin, ori al viersului omenesc însuși. Dar nu numai cîntecul însoțeste carele spre baza de recepție. La podășurile pe care le fac ca să-și adape vitele, sub cîte o cîmăc de fîntînă, în care bate lîn frunzitul despletit al sălcilor, adeseori se încinge cîte o horă, o sîrbă, un alunel sau un briu, fiecare ardeiate cu cîte-o strigătură — că oamenilor le place să guste o vorbă de duh — și convoiul o pornește iarăși...

Au ajuns în sfîrșit la baza de recepție, pentru a preda cotele datorate statului. Prima probă se ia din căruța lui Petre Sanitaru.

Dar ce este tăcerea asta? Nu cumva veselia cheltuită pe drum i-a obosit pe noii sosiți? Ori sînt nemulțumiți că

alții, din alte sate, sînt la rînd înaintea lor și vor fi nevoiți să aștepte? Cauti cu privirile, doar-îoar vei prinde înțelesul ciudatei tăceri. Deodată, luîndu-te după direcția privirilor celor de față, începi să te dumirești. Ochiul tuturor sînt ațintiti asupra

„samovarului”. Da, înțelegi acum. S-a făcut amestecul boabelor, s-a ales despărțitura de pe tăvița din care se va lua proba și...

— Greutate hectolitrică 79! — pronunță omul care manevrează aparatul. — Cum se poate una ca asta?

— De ce să nu se poată? întrebă Petre Sanitaru.

— Fiindcă... este greu de crezut! spune din nou receptionerul bazei și răstoarnă din „samovar” grăunțele mari și grele în tăvița din care le luase.

— Să cîntărim, încă o dată! se întărită el.

— Iarăși 79! — Să știți că s-a defectat „samovarul”! spune mirat din oale-afară receptionerul.

— Ba chiar atîta are! Nu vezi ce frumusețe de griu a adus flăcăul ăsta? spune Stancu Pană, șeful convoiului.

— Văd, dar n-am mai avut așa ceva la baza noastră — continuă să-și arate uimirea omul cu samovarul.

Receptionerul, rămas pe gînduri, nu știe ce să facă. De o dată îi veni o idee. Își croi drum printre oameni și fugi la birou de unde chemă la telefon baza raională.

— Alo Costeștii? Aici Stolică. Da, eu! Tovarășe împuțernicit crei că „samovarul” meu s-a stricat... Da 79 greutate hectolitrică... Cum?... Nu s-a stricat?... Să nu mă mîr?... Ce-ai spus?... S-a realizat 83 în Bărăgan?... și 80 la baza din Corbu?... Va-să-zică... nu e stricat?... Dar vedeți... e primul caz care mi se ivese!... Cum? O să mai fie și altele?... Majoritatea?... Atunci... e-n regulă! Noroc! tovarășe Petrică...

Și încurcat de tot, receptionerul, pune receptorul telefonic în mina lui Petrică în loc să-l pună în cui și botează pe cel de la raion — Petrică cu gîndul la cestăalt...

— Asadar... s-a putut! ride Petre ca după un canon față de care munca de un an întreg cu griul i se părea acum floare la ureche.

— Da, s-a putut! îi răspunde receptionerul. Dar dacă știai că ai griu atîț de... greu, de ce m-ai lăsat să mă fac le ris la raion?

Ca să nu se creadă că a vorbit serios, se întoarce către Petrică, îi apucă miinile și i le strînse, bărbătește, într-ale sale.

Ion Popa, Gheorghe Runcanu și ceilalți veniți din comuna Hîrșești, raionul Costești, regiunea Pitești, aduseseră și ei griu din primele boabe treierate... Predarea cotelor este o datorie înaltă față de stat și ei sînt oameni care știu să-și respecte obligațiile.

M. VOINEA

Este greu să cuprinzi în tiparul literelor avîntul clocolitor cu care oamenii muncii întîmpină marea sîrbătoare a eliberării patriei noastre.

Nu au trecut decît cîteva zile și iată că Hunedoara îmbracă din nou haina sîrbătorească a succesului. În după amiaza zilei de 8 august s-a început încălzirea coșului de fum de la bateria a doua din cuprinsul uzinei cocso-chimice. Harnicii montori de sub conducerea inginerului Alexandru Zsigmond și a maistrului Petre Petrică de la uzinele „23 August” din Capitală, au terminat lucrările de montaj la mașina a doua de șarjare și au început lucrările de rodaj.

Ziarele anunță vești deosebite sosite din Orașul Stalin. La „Steagul Roșu” se fabrică primele zece autocamioane înzestrate cu noul motor românec construit în uzină, iar muncitorii de la uzinele „Ernst Thälmann” aduc noi îmbunătățiri tractorului U.T.O.S. 2.

Departele de aceste meleaguri, tocmai pe cîmpia bănățeană, în tîlnim aceeași dorință de a rupe cu vechile tipare de muncă, de a face loc unui sîflu înnoitor. Organizația de bază U.T.M. din G.A.S. Jimbolia a chemat toate organizațiile U.T.M. din gospodăriile de stat și colective, din întovărășiri și de la sate pentru ca să mobilizeze masa utemiștilor și tinerilor în vederea insiloării furajelor, pentru sporirea șeptelului de animale și creșterea productivității lui. Ei s-au angajat să pregătească o cantitate de 180 de vagoane de nutreț murat, asigurînd pentru acestea construirea și amenajarea silozurilor necesare.

Gălătorul care bate în aceste zile drumurile raioanelor Turnu Măgurele și Zimnicea, nu mai vede treierîndu-se griu la nici o arie. În săptămîna re-

cord, viteza zilnică a fost depășită în raionul Turnu Măgurele cu 50—60 la sută, iar în raionul Zimnicea cu 25—30 la sută. Treierîșul se apropie de sfîrșit și în raioanele Giurgiu, Vidra și Titu.

Zi de zi noi succese vin să se adauge la cele obținute pînă acum. Ele vor fi raportate cu mîndrie partidului atuncî cînd se vor înălța steagurile marii sîrbători.

O inovație

Pentru Gheorghe Ciortan, inginer agronom al gospodăriei colective din comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Medgidia, lupta pentru economii constituie o preocupare de căpetenie.

Zi de zi s-a gîndit Gheorghe Ciortan cum să folosească la maximum capacitatea de lucru a mașinilor agricole. Și truda nu i-a fost zadarnică. De curînd, el a izbutit să realizeze însemnate economii prin selectarea griului în același timp cu treieratul. El a modificat o șabla pe axul principal al batozei, cuplînd direct selectorul la batoză și așezîndu-l în fața batozei, la un metru departare de cilindrul sortator. În felul acesta sacii cu griu sînt descărcați direct în selector.

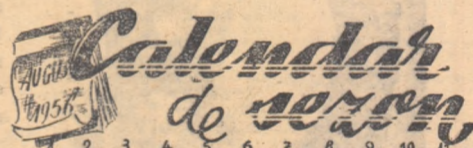
Prin această metodă gospodăria colectivă din comuna Mihail Kogălniceanu economisește 77 lei zilnic, costul energiei electrice ce ar fi trebuit să pună în funcțiune selectorul. Această inovație economisește de asemenea munca celor nouă oameni care trebuiau să descarvească selectorul și să transporte griul la selector.

AL. GAVRILUC
correspondent voluntar

Cuvinte încrucișate

Orizontal:

1. Plantă folosită ca nutreț, care se cosește și în această perioadă — Auzul, vîzul sau mirosul... 2. A primi cotele de cereale predate statului. 3. Tap fără cap — A lua parte. 4. Incuviințare de la sine — Sortiți să fie de bătaie. 5. Muncă agricolă ce trebuie executată din vreme, pentru a se asigura însămintările de toamnă — Pronume personal. 6. Plantă ce trebuie semănată peste cîteva zile — 1.000 kg. 7. Cel de primăvară s-a recoltat, cel de toamnă trebuie de îndată semănat. 8... de piatră — Uite! 9. 60 de minute — Începutul unei convorbiri telefonice — Vas de pămînt — 10. Conjunție — Pronume — Planta... ochilor. 11. A curăț și sorta sămînța de griu — Plantă furajeră. Vertical: 1. Lucrare ce se face după selectare — În el se culeg legumele și fructele. 2. A înălțura de-

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

fecțiunile mașinilor agricole — Grădini... de iarnă! 3. Pană de despicat lemne — Căciulă tugiată... de fîn 4. Pusi la adăpost! — Aceste. 5. Operă. — Plantă a cărei recoltare trebuie terminată în luna septembrie — Îl găsești și la vîespe. 6. La războiul de țesut — Soare egiptean. — Interjecție de mi-

rare. 7. A sfîrși — Nume feminin. 8. Plantă bogată în substanțe nutritive ce trebuie recoltată în luna august — Desparte griul de neghină. 9. A asigura nutreț verde pentru iarnă — Ion Florescu. 10. Izbfnda șahistului — Ton răgușit !!! — A recolta finul. 11. Praf cu care se tratează sămînța de griu contra bolilor.

DOVADĂ de NETĂGĂDUIT a prieteniei noastre

de CONSTANTIN PRISNEA

prim locuitor al ministrului Culturii

In vremea primului război mondial, acum 41 de ani, guvernul de pe atunci al României, pentru a feri de jaful armatelor coto-pitoare germane care înaintau spre București, odoarele de artă veche românească, manuscrise vechi, tablourile marilor noștri pictori, colecția de monezi vechi, cit și tezaurul de la Pietroasa cunoscut sub numele de „Cloșca cu pui” — le-a trimis la Moscova în păstrare, guvernului țarist.

În 1918 guvernul român reacționar de pe atunci a întors armele împotriva foștilor aliați, împotriva marelui popor vecin care-l răsturnase pe țar și pășise pe calea libertății și socialismului. În 1941 un alt guvern, reprezentând pe aceiași moșieri și fabricanți care voiau să se îmbogățească jefuind Uniunea Sovietică, a început alt

război de coto-pire alături de Germania fascistă...

La 12 ani de la eliberarea României de către armatele Uniunii Sovietice, guvernul U.R.S.S. hotărăște restituirea comorilor artistice ale poporului român. Faptul acesta are o însemnătate uriașă. Mai întâi aceea că poporul sovietic, guvernul său, socotesc comorile acestea drept rod al muncii poporului român și respectând arta și cultura celorlalte popoare, înapoiază adevăratul proprietar — poporul român — tezaurul.

Legăturile care există între țările socialiste, sînt legături bazate pe prietenie, pe respectul față de arta și cultura celorlalte țări. Nimeni nu dorește bunurile celorlalți. Trebuie să vă mărturisesc aici că bucuria pe care o aveau tovarășii sovietici nu era mai prejos de cea pe care o împărtășeam noi, ei știind că de aceste frumoși, de aceste comori ale culturii noastre naționale se va bucura poporul român.

Respectul pentru cultura poporului român, pentru bunurile sale culturale se vede și din grija cu care timp de mai bine de patruzeci de ani au păstrat obiecte de uz religios de o mare valoare artistică. Aș putea pomeni aici numai Evanghelia scrisă de Nicodim la Mănăstirea Neamțului în anul 1405, legată în aur masiv și cîntărind numai ea trei kilograme, și ar fi de ajuns.

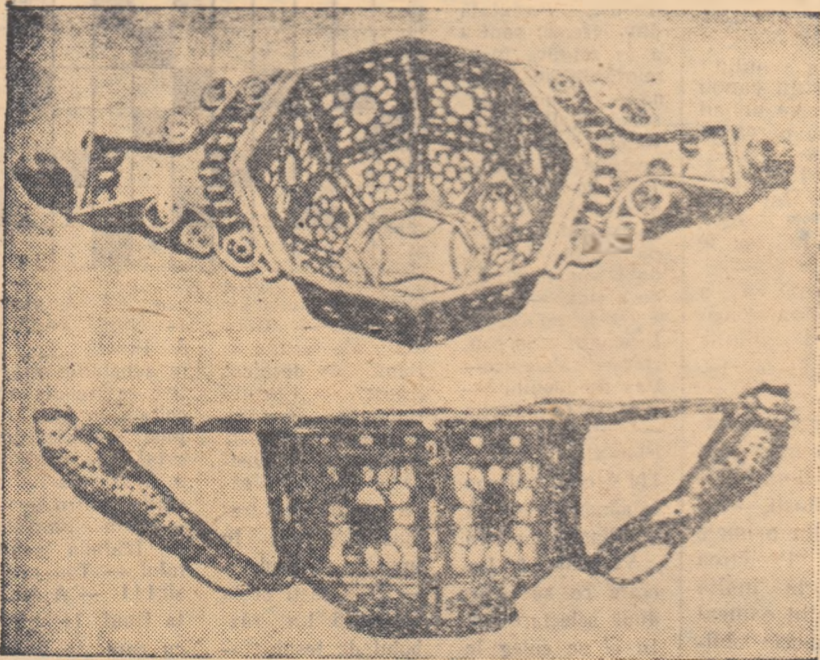
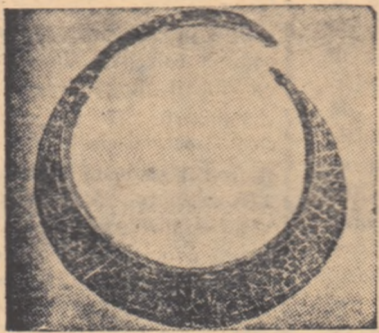
Dar minunatele țesături și broderii din veacul al XVI-lea — muncă de migală dar și de mare talent al multor femei din popor care și au pus sufletul lor de aur în aceste obiecte — de mare raritate!

Dar Cloșca cu pui de aur, comora de la Pietroasa, care cîntărește numai ea douăzeci de kilograme de aur și care va străluci în curînd în Muzeul de Artă de la București!

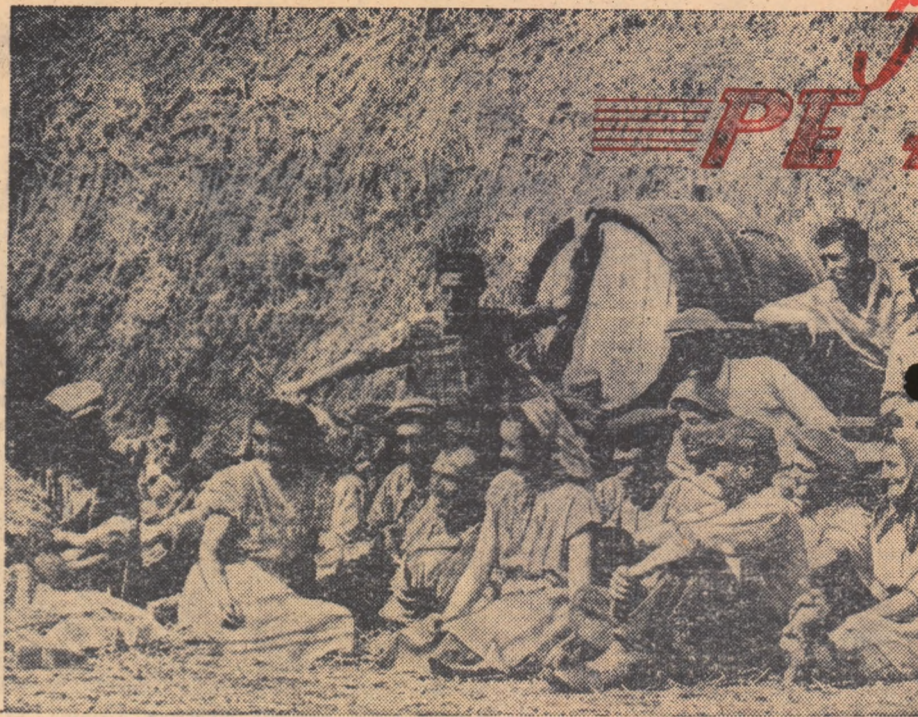
Dar cele 1.350 de tablouri ale marilor pictori romîni N. Grigorescu, Andreescu, Luchian, Aman, Băncilă și alții, care în curînd vor lumina privirile vizitatorilor muzeelor noastre!

De aceea, întorși acasă de la Moscova, nu putem să nu mulțumim guvernului și poporului sovietic, care cu grijă, cu mare grijă și cu multă pricepere au păstrat tezaurul nostru, comorile noastre artistice, chiar în vremuri care pentru dinșii au însemnat strașnice furtuni.

Poporul sovietic sub conducerea marelui partid al comuniștilor, a pus temelii noi, trainice, prieteniei între popoare. Actul săvîrșit la Moscova la 6 august 1956 este o dovadă grațioasă, pe care poporul român nu o va uita niciodată.

Piese din tezaurul de la Pietroasa

Intr-un scurt răgaz, pe una din ariile comunei Variaș, raionul Sinicicolaul Mare, tesc ziarul.

In aceste zile ale treierii, pe numeroase arii de pe cîmpia bătănească se desfășoară o activitate culturală intensă și variată. Gazete de arie, biblioteci, citiri în colectiv, programe ale brigăzilor artistice de agitație, sînt numai cîteva din formele muncii culturale folosite aici.

In cele ce urmează vom înfățișa cititorilor noștri cîteva aspecte ale acestei munci care se desfășoară cu bune rezultate pe ariile din regiunea Timișoara.

Asta-i nemaipomenit! De la raion mî s-a spus precis, că aici sînt trei școli (romîna, maghiară și bulgară) și 28 de învățători.

Școlile sînt, nimic de zis. Dar unde sînt cei 28 de dascăli? Parcă au intrat în pămînt! Măcar unul să găsească și tot ar fi bine. Dar de unde să-l iei? La sfat nu, la cămin e închis, la bibliotecă nu-i nimeni...

Secretul l-am aflat de la directorul școlii, Mihai Ieneșel: toți sînt la ariile de treier, unde desfășoară o frumoasă muncă culturală.

Gazeta de arie a întovărășirii din Vinga

Doi pari înșipîi în pămînt, cu cîteva scînduri prinse în cuie, vopsite cu roșu, pe care sînt afișate cîteva articole. Aceasta este gazeta de arie a întovărășirii agricole din comuna Vinga, raionul Arad. Și cum articolele au fost împropășate chiar acum, ea a și atras privirile celor din jur. Trecînd pe lângă groapa de fumat, unde oamenii răsfoiesc zierele aduse de instructora de pionieri Leucea Lia, sau cîte o cărțuie luată de la standul deschis aici de către bibliotecarul Franciscov Petru, ne îndreptăm către grupul de oameni adunați în jurul gazetei. Citim și noi titlurile scrise citeț: „Cum stăm cu treieriișul în comuna noastră?”, „Să obținem chitanța nr. 1 la predarea cotelor!”, „G.A.C. „Hristo Botev“ a obținut cu 300-400 kg. de grîu la hectar mai mult decît țăranișii cu gospodărie individuală!”

— Măi să fie! Ia să facem o socoteală.: dacă aștia de la colectivă au vreo mie și ceva de hectare cu grîu și la fiecare hectar cîte 3-400 kg. în plus, asta înseamnă... cîte vagoane, vecine? Să știi că în toamna asta au să se alătore și mai mulți celor 600 de familii de colectivisți. Pe mine, drept să-ți spun, m-a cam pus pe gînduri...

Cel care vorbea cu vecinul său, era întovărășitul Rabonc Petru.

Programs în aer liber

Cînd am ajuns pe una din cele 6 arii ale gospodăriei colective, brigada artistică de agitație, formată din tineri romîni, bulgari, maghiari, tocmai își termina programul.

— Bine le zice brigada! — observă un colectivist. — Cu aștia nu-i de glumit...

— Apoi, voi n-aveți de ce vă teme, că la grădina ați făcut treabă bună, îi răspunde tovarășul inginer Frid Alexandru.

Tovarășul Frid ne spuse că, într-adevăr, gospodăria a realizat un mare venit de pe cele 33 hectare de legume și zarzavaturi. Banișii aceștia vor fi repartizați pe fiecare zi-muncă și împărțiți oamenilor în curînd, o dată cu avansul de 40 la sută. Dezvoltînd mai mult sectorul le-gumicol, zootehnic și viticol, gospodăria va putea împărți un avans și mai mare în bani, cum a mai făcut dealtfel în lunile aprilie și iulie.

Despărțindu-ne de tovarășul inginer, am plecat mai departe de astădată pe urmele pionierilor, care umblau cu colindul parcă, pe la fiecare arie, dînd și ei aici programe artistice „în aer liber”.

Bibliotecarul colectivei

Zorî de zi. O cheie se răsucesce în broască și ușa se dă în lături. Bătrînul bibliotecar pășeste domol înăuntru, se apropie de rafturile bibliotecii și murmură ceva

Așteptîndu-și rîndul la batoză, trei tesc „Statutul model al g.a.c.”

nelnțeleș, de parcă ar sta cu cărțile. — Care-va-să-zică trebuie să mergi Stați, că pe toate nu pot să vă vedem asta ce-i? „Brazdă peste ha Dar tu? Aha, cu dezmirîștitul... Da! „Colectiva — izvor de bunăstare Foarte bine...”

Își face pînă la urmă o legăturică un teanc de ziare, și o pornește șpe lectivei din comuna Variaș, raionul Mare. Numai în ultimul timp, bib împărțit la oameni peste 200 de

Aici ar fi tre

Ghereta din fotografia de față a uitat însă să trimtă și cărți, iar ospejic.

ziile treierii PIILE BĂNĂTENE

— Munca-ți muncă, cititu-ți citit! — obișnuiește el să spună adesea. — Trebuie să-ți hrănești și sufletul, nu numai pîntecul. Tot gîndindu-se la una, la alta, ajunse la arie.

— Ia uitați-vă fraților la moș Moza Micșal! Credeam că azi am scăpat de el — zice în glumă un colectivist.

Ba, că-ntii și-ntii nu-s moș. Abia trecu nițel de 60 de ani. Și în al doilea rînd, tot n-ai scăpat, drace — îi zise bibliotecarul tînarului cu pricina. — Chiar pe tine te trec primul la calastif cu o cărticică.

Și tovarășul Moza își desfăcu legătura și întinse cărțile pe o măsuță. Apoi începu să împartă ziarele.

In comuna Biled

La aria din Biled se duce o frumoasă activitate culturală. Pentru a cunoaște unele amănunte asupra felului în care a fost organizată această activitate, ne-am adresat tovarășului Gh. Radu, directorul căminului cultural din Biled.

Intrebare: Cum ați organizat munca culturală la arie?

Fotomontajele curindeau fotografii cu aspecte din munca colhoznicilor, precum și realizări din țara noastră, în special în legătură cu mecanizarea agriculturii. La gazeta de arie s-au afișat articole, ca de pildă: „Rezultatul muncii în gospodăria agricolă colectivă” — în care se dădeau ca exemplu colectivității care au obținut roade bogate muncind în comun; despre importanța dezmiriștitului a scris agentul agricol, în articolul „Predarea cotelor — datorie de onoare”; au fost evidențiate Marin Dicu, Cornel Madoș, Sandu Alexandru, Aurelia Florea, membri ai întovărășirii și Gh. Tișcă, Petru Simon, Tudor Motorca, țărani cu gospodărie individuală. De asemenea, gazeta de arie mai cuprindea articolul „Lupta pentru un țel comun sub steagul internaționalismului proletar”, în care se vorbea despre prietenia romino-iugoslavă.

La amiază, Ștefan Guiu, responsabilul de arie, strîngea în jur un grup de țărani și făcea cite o scurtă informare asupra evenimentelor celor mai importante petrecute în țara noastră și în străinătate.

„La pomul lăudat...”

O vorbă din bătrîni spune: „La pomul lăudat, să nu te duci cu sacul”. Proverbul este foarte potrivit pentru comuna Recaș. Și iată de ce.

La secția culturală a sfatului popular al raionului Timișoara aflî numai laude despre munca culturală care, chipurile, s-ar desfășura pe ariile comunei Recaș. Nu mică fîi va fi însă dezamăgirea dacă vei avea curiozitatea să te deplasezi în comună. Mai ales dacă vei porni cu sacul gol, cu gîndul de a-l umple cu nouătăți.

În comuna Recaș toți activiștii culturali sînt preocupați numai de problema plecării orchestrei la concurs la București. Pentru aceasta, An'lon Scheibert, directorul căminului cultural, a bătut drumul pînă la București. Lui i-a fost înșă greu să se deplaseze cale de cîtiva kilometri

Ghici unde este umorul?

Dezlegarea acestei ghicitori am dori să ne-o dea tovarășii care „se ocupă”, așa cum se vede în fotografie, de gazeta umoristică din comuna Recaș.

pînă la ariile din comună, pentru a vedea cum se desfășoară, (sau mai bine zis cum nu se desfășoară) munca culturală.

La unele arii există mici biblioteci. Cărțile nu au fost alese însă cu grijă de către bibliotecara Otilia Ilea, ci aduse la întimplare. Așa se face că în rafturile bibliotecilor de arie nu găseai, nici măcar o broșură agrotehnică.

Cît timp aria gospodăriei colective era în marginea satului, existau acolo fotomontaje și gazetă de arie. Aria s-a mutat între timp la vreo doi-trei kilometri, dar fotomontajele și gazetă au rămas pe loc. Directorul căminului nici nu s-a ostenit să se intereseze de soarta lor.

Nici la ariile unde au treierat țărani muncitori cu gospodărie individuală situația nu este mai bună.

Aceasta este povestea „pomului” lăudat din Recaș, care nu dă roade și pe care secția culturală a sfatului popular raional ar trebui să-l îngrijească mai bine.

Grupaj redactat de: ANDREI CROITORU și PETRE POPA

Foto: PETRE DUMITRESCU.

UN TURENT
UN ESTE
OAMENII

Ileanda e o comună oarecare, din raionul Dej, regiunea Cluj, dar oamenii de-aici au în ei dirzenia faptelor mari. Gospodăriile lor luminoase încep să se înșire tocmai din poala dealului, în timp ce ogoarele rămîn jos lângă Someș. Pămîntul e bun. Pui în el sămînța și ea crește în voia soarelui. Nu-i e teamă nici de secetă și nici de răbuneala rară a Someșului. Năpasta vine de sus, dintr-o ripă urîtă; o albie de torent care coboară într-o pantă repezită. Măi tot timpul anului „Vima” e seacă, dar cînd ploile repezi de vară roptesc deslănțuindu-se ca din senin, șiroaiele potopului de apă aleargă către „Vima”, se cîdnă în albia ei scorojită și într-o involburare cumplită, se reped vijelios la vale, căuțind trupul șerpuit al Someșului.

În drumul ei, gîrla turbată prăvale ziduri, zmulge garduri, cară șire de paie, încalecă șoseaua, se aruncă peste rodul ogoarelor ca o furie, îl face una cu pămîntul și se revarsă vîind în cumințenia Someșului.

★

Într-o seară, prin 1952, zările s-au întunecat mai repede ca de obicei, o pală de vînt a îndoit copacii, a șuierat amaric peste Ileanda și bolta neagră, grea și apăsătoare, a început să scapere cutremurîndu-se de tunete.

Vreme de două cecuri cerul a prăvălit un prăpăd de ape. „Vima” atît aștepta. A strîns șiroaiele, le-a morfolit bine cu pămînt și cu bolovanii, apoi le-a slobozit la vale într-un iureș nebun, hăulind.

Puțini oameni au dormit în noaptea aceea în Ileanda. Fiecare s-a sucit și s-a răsucit în așternutul lui, cu gîndul la „Vima”, la ogor și la munca amarică de luni de zile.

Încă înainte de răsăritul soarelui, Ion al Sidoniei s-a îndreptat către malul Someșului. Peste tot se vedeau urmele torentului și inima îi se strîngea dureros. Deodată se opri. Rămase un timp nemiș-

cat. Soarele se înălțase și spulbera picla de parc-ar fi suflat-o un vînt. În clipa aceea îi apărură în față întregul prăpăd. Grîul care cu o zi mai înainte îi ajungea pînă la subsuori, era smuls, forfecat și amestecat cu lutul galben adus de „Vima” din coastele dealului. Nu mai rămăsesse din munca lui și a celorlalți meșteri nici măcar un spic de grîu în picioare. Se uită în jur. Mai departe ceva zări pe Gavriș și pe Iancu Punteașu. Ședeau cu brațele strînse la piept, cu chipurile schimonosite de amărăciune.

Din pieptul lui Ion năvăli un oftat ca un plîns. Gavriș se apropie de Ion al Sidoniei.

— Blestemata asta de „Vima”! — spuse el. Ion era ca amuțit. — Iar ne-a sărăcit — se văicări mai departe Gavriș.

Atunci pe Ion al Sidoniei îl podidi o furie amară, nestăpînită.

— Vima? — zise el apăsător. Noi, numai noi sintem vinovați. Tu, eu și alții, care avem pămînturile în drumul ei și nu ne unim să-i punem stavilă. Dacă o lăsăm așa, meru are să-și bată joc de munca noastră!

Gavriș îl privi uimit. La început nu putu înțelege, dar după puțin timp mintea începu să i se lumineze.

— Să ne unim!... murmură el și deodată, agitînd brațele, începu să strige:

— Hei lancule, ia vin!

Omul se urni greu. Venea călcînd rar și nesigur, de parcă-l dureau picioarele.

Acestea se întimplaseră cîtore toamna lui 1952. Cu ochii la amenințarea Vimei, 29 de oameni din Ileanda își întovărășiră brațele și ogoarele. Lucrau pămîntul, dar îndiguiau și Vima. Totuși, torentul rămînea amenințător pentru ogoarele vecine, și pe cîtă vreme întovărășii lucrau liniștiți și-și culegeau roadele muncii, ceilalți erau mereu năpăstuiți de torent. Astfel, în anul următor întovărășirea ajunse la 52 de membri, apoi la 65, cu tot atîtea hectare. În anul acela întovărășii au luat de pe hectarul de grîu apărât de urgia apelor, cîte 1.700 kg. de grîu.

Anii s-au scurs. Întovărășii au înțeles că unirea însemnează tîrie și belșug.

Într-o zi, cînd volburile aspre ale iernii se topeau, la Ileanda a fost convocată o adunare generălă a întovărășii spre a fi luată mare hotărîre...

Astfel luă ființă gospodăria agricolă colectivă din Ileanda. Astăzi, pămîntul îngrășat și lucrat după metode înaintate dă rod mai bogat ca oricînd. Lanurile de grîu și de porumb scilipsec în liniștea dimineții.

Iar „Vima” se uită neputincioasă la bogăția din vale și-și simte frîul pus cu tîrie de mîna unită a omului.

MIHAIL POP

Intovărășirea agricolă din comuna Periam ci-

Răspuns: Încă înainte de deschiderea ariei am pregătit două panouri — unul pentru gazeta de arie și celălalt pentru fotomontaje. De asemenea, am făcut un raft special pentru bibliotecă și am ales cărțile cele mai potrivite pentru a fi citite la arie, — broșuri agrotehnice, scurte povestiri, nuvele etc.

Intrebare: Cum s-a desfășurat activitatea culturală în timpul treierii?

Răspuns: Numeroși țărani muncitori, așteptînd să le vină rîndul la treier, priveau fotomontajele și citeau articolele gazetei de arie.

fie standul de cărți...

dită pe aria din Periam. Cooperativa din comună și cum se vede, o folosesc ca umbrar și loc de

Interviu acordat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej unui redactor al ziarului iugoslav „Politika“

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a acordat unui redactor al ziarului iugoslav „Politika“ următorul interviu:

INTREBARE: R.P. Română se află într-un continuu proces de dezvoltare internă; care este importanța care se acordă descentralizării începute și luptei împotriva birocrației? Ce rezultate s-au obținut în această direcție și care sînt prevederile pentru viitor?

RASPUNS: Congresul al II-lea al P.M.R., care a avut loc în decembrie 1955, a acordat o deosebită însemnătate problemelor simplificării aparatului de stat și îmbunătățirii tuturor verigilor lui, întăririi legăturii lui cu masele și combaterii birocrației sub toate aspectele sale. În conformitate cu directivele congresului, plenara Comitetului Central al partidului din martie 1956 a stabilit măsuri concrete cu privire la simplificarea și ieftinirea aparatului de stat, reducerea aparatului neproductiv din economie și suprimarea verigilor paralele sau inutile, înlăturarea centralismului excesiv care frinează activitatea sfaturilor populare.

Măsurile luate de guvern în acest sens se înfăptuiesc cu rezultate pozitive, apropiind aparatul de oamenii muncii și de unitățile economice și ușurînd rezolvarea operativă a problemelor legate de dezvoltarea economiei și de satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale populației.

În prezent se elaborează o serie de măsuri în vederea lărgirii atribuțiilor și competenței sfaturilor populare în domeniul economiei, culturii, precum și a îndrumării și sprijinirii tuturor organelor locale de stat. Aceste măsuri sînt menite să ducă la creșterea inițiativei sfaturilor populare, la mai buna valorificare a resurselor și posibilităților locale și la antrenarea celor mai largi mase ale populației de la orașe și sate în activitatea obștească și economică.

Un rol esențial în îmbunătățirea aparatului de stat îl au organizațiile de partid. Organele de partid acordă o atenție sporită acestei sarcini de mare însemnătate, veghează, cu sprijinul activ al oamenilor muncii, ca organele de stat să-și desfășoare activitatea în conformitate cu politica partidului și cu interesele poporului, pe linia înlăturării consecvențe și continuii dezvoltării a democrației socialiste, combat diferitele manifestări birocratice.

INTREBARE: Cum este sprijinită inițiativa maselor populare în construcția economică, în procesul continuu al democratizării, în viața politică și culturală?

RASPUNS: Intreaga activitate a statului nostru se bazează pe stimularea și dezvoltarea inițiativei creatoare a maselor în toate domeniile construcției economice. În aceasta își găsește izvorul succesele obținute de poporul român în opera de făurire a bazei economice a socialismului și în îndeplinirea înainte de termen a primului plan cincinal.

Un rol hotărîtor în stimularea inițiativei oamenilor muncii în construcția economică revine organizațiilor de partid. Avînd dreptul de control asupra activității conducerii administrative a întreprinderilor, organizațiile de partid luptă, în fruntea maselor de muncitori, pentru extinderea experienței avansate a fruntașilor în producție, pentru aplicarea propunerilor făcute de inovatori și raționalizatori, stimulează critica de jos, combat lipsa de atenție față de propunerile și sugestiile oamenilor muncii, față de nevoile lor. La sate, organizațiile de partid desfășoară o largă activitate de mobilizare și de educare a maselor largi ale țărănimii în vederea dezvoltării sectorului socialist al agriculturii și sporirii producției agricole.

În același timp, presa, exponentă a politicii partidului, desfășoară o largă activitate ca tribună a inițiativei creatoare a maselor și a criticii de jos, îndreptată împotriva oricăror manifestări birocratice și a lipsurilor care stau în calea mersului nostru înainte.

Un mare rol în sprijinirea inițiativei maselor populare în construcția economică îl au sindicatele noastre cu cele 2.690.000 membri ai lor. Ele au acumulat o experiență prețioasă în organizarea întrecerii socialiste. Cu toate că pe acest tărîm mai există manifestări de formalism, întrecerea socialistă se afirmă tot mai mult ca o puternică pirghie a dezvoltării inițiativei creatoare a maselor.

Sindicatele au un mare rol în dezvoltarea și defințivarea sarcinilor de plan ale întreprinderilor, în îmbunătățirea procesului de producție și a condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii, în controlul asupra îndeplinirii de către conducerea întreprinderilor a obliga-

țiilor pe care și le-a asumat prin contractul colectiv. Ele organizează consfăturile de producție, în cadrul cărora muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii își spun cuvîntul în problemele activității întreprinderilor, veghează la traducerea în viață a propunerilor și observațiilor critice făcute de aceștia.

Sindicatele antrenează pe oamenii muncii la exercitarea controlului obștesc în domeniul comerțului.

Totodată ele desfășoară, cu participarea activă a maselor, o vastă activitate cultural-educativă și sportivă în întreprinderi, conduc și dezvoltă rețeaua de cluburi muncitorești și complexe sportive.

Sindicatele minuiesc fondurile asigurărilor sociale de stat, asigură odihna oamenilor muncii în case de odihnă și sanatorii, organizează tabere de odihnă pentru copii, controlează și sprijină căminele și creșele.

În opera de dezvoltare a democrației socialiste, un rol de căpetenie îl au sfaturile populare. În activitatea acestora participă nemijlocit, în afară de cei peste 134.000 de deputați, alte sute de mii de oameni ai muncii, care fac parte din comisiile permanente ale sfaturilor și din comitetele cetățenești, comisiile de femei și așa mai departe.

Alegerile pentru sfaturile populare locale care au avut loc în martie a.c. au contribuit în mod simțitor la îmbunătățirea activității sfaturilor populare și la întărirea legăturii lor cu masele. În cadrul campaniei electorale au avut loc mai multe zeci de mii de adunări publice și întîlniri ale candidaților cu alegătorii, care s-au desfășurat într-un spirit de critică constructivă și în cadrul cărora oamenii muncii au făcut nenumărate propuneri, dintre care o parte au și fost puse în aplicare.

Urmărind îmbunătățirea activității sfaturilor, partidul se preocupă permanent de sporirea capacității lor de a rezolva cu spirit de inițiativă problemele locale, atrăgînd în măsură tot mai largă masele populare la conducerea treburilor obștești.

INTREBARE: Ce măsuri se iau în R.P.R., în scopul înlăturării urmărilor negative ale cultului personalității?

RASPUNS: Problema înlăturării urmărilor negative ale cultului personalității a format obiectul lucrărilor plenare lărgite a C.C. al P.M.R. din martie a.c., în care delegația Partidului Muncitoresc Român la cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. a prezentat o dare de seamă asupra lucrărilor congresului.

Hotărîrile plenarei cu privire la însemnătatea lucrărilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și la învățămintele ce se desprind pentru partidul nostru au fost larg dezbătute în cursul lunilor aprilie-iulie în întregul partid. Această dezbateră a decurs cu participarea deosebit de activă a masei de membri ai partidului și a demonstrat creșterea nivelului ideologic al membrilor de partid și înaltul lor simț de răspundere.

Partidul nostru privește lupta pentru înlăturarea urmărilor negative ale cultului personalității nu ca o campanie, ci ca o activitate permanentă pentru dezvoltarea democrației interne de partid, aplicarea consecventă a normelor leniniste ale vieții de partid în activitatea tuturor organelor și organizațiilor partidului.

O deosebită atenție acordă partidul nostru aplicării principiului leninist al conducerii colective. Partidul arată membrilor partidului, masei largi a oamenilor muncii, că nici un conducător, oricare ar fi meritele sale, nu se poate ridica deasupra partidului, nu poate umbrî rolul poporului ca făuritor al istoriei, că izvorul forței și invincibilității partidului, chezașia adoptării unor hotărîri juste constă în dezvoltarea colegialității în munca de partid, în discutarea și elaborarea în comun a hotărîrilor.

Activitatea sistematică, perseverentă, desfășurată de organizațiile partidului nostru în vederea înlăturării sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din martie 1956 are ca rezultat întărirea continuă a partidului nostru, care-și rezultă forța din fidelitatea neabătută față de ideile marxism-leninismului.

INTREBARE: Cum priviți posibilitățile existente în ceea ce privește întărirea colaborării internaționale în diferite domenii?

RASPUNS: În cursul ultimilor ani posibilitățile de colaborare internațională au crescut în mod însemnat, ca urmare a întăririi și dezvoltării țărilor socialiste, a creșterii uriașei mișcări de eliberare a popoarelor Asiei și Africii și creșterii influenței și organizării clasei muncitoare în țările capitaliste. Tot mai multe sînt țările, cercurile și personalitățile influente care se pronunță pentru refacerea și dezvoltarea legăturilor comerciale tradiționale între Vest și Est, pentru înlăturarea securității colective în Europa și Asia și pentru dezarmare ca bază a unei păci trainice.

A devenit evident că politica de coexistență pașnică între toate țările, indiferent de regimul lor social, reprezintă o necesitate istorică.

Un mare rol în crearea acestei noi atmosfere internaționale de încredere reciprocă și colaborare are activitatea intensă și rodnică desfășurată în această direcție de Uniunea Sovietică, R.P. Chineză, R.P.F. Iugoslavia, precum și țara noastră și toate celelalte țări socialiste. Dacă puterile occidentale s-ar hotărî să adopte o atitudine constructivă față de propunerile făcute de Uniunea Sovietică în problemele dezarmării, interzicerii armelor atomice și experimentării lor și să întreprindă măsuri practice pe calea deschisă de ea prin reducerea efectivelor militare și forțelor sale armate — aceasta ar izbăvi popoarele de multe griji și poveri și le-ar permite să-și concentreze forțele asupra obiectivelor progresului pașnic și bună stării lor.

O contribuție prețioasă la cauza îmbunătățirii relațiilor internaționale dau Republica India și alte țări participante la conferința de la Bandung.

Politica externă a Republicii Populare Romine, bazată pe principiile coexistenței pașnice, tinde în mod consecvent către rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratatelor, către lărgirea colaborării internaționale. Ea și-a găsit expresia recent într-o nouă reducere a forțelor noastre armate cu încă 20.000 de oameni și în inițiativele luate de guvernul român pentru îmbunătățirea relațiilor țării noastre cu S.U.A., Grecia și Turcia.

Interesele popoarelor cer să fie folosite toate posibilitățile pentru realizarea unei mai bune înțelegeri între state și popoare în interesul consolidării păcii. Și-au dovedit grăitor eficacitatea întîlnirile tot mai frecvente ale conducătorilor și oamenilor de stat, contactele directe și schimbul deschis de păreri, vizitele reciproce. Noi sperăm că aceste forme se vor dezvolta și generaliza și vor crea tot mai largi posibilități de colaborare.

Desigur, nu putem ignora că în ciuda falimentului evident al politicii „de pe poziții de forță” există în statele capitaliste cercuri care urmăresc înăsprirea relațiilor între state și se împotrivesc măsurilor îndreptate spre întărirea colaborării internaționale. Aceasta reclamă o vigilență activă din partea tuturor prietenilor păcii.

De curînd în relațiile dintre state s-au ivit semne de încordare în legătură cu naționalizarea de către guvernul egiptean a companiei Canalului de Suez. Judecând cu obiectivitate și singe rece, actul naționalizării este un act pe deplin legal, săvîrșit de un stat suveran care înțelege să lichideze rămășițele colonialismului și să beneficieze de avantajele materiale la care are dreptul ca urmare a particularităților geografice ale teritoriului său. Cît despre libertatea de navigație prin Canal — în care alături de alte țări este interesată și țara noastră — ea va fi respectată, după cum s-a angajat în mod categoric guvernul egiptean.

Presiunile și amenințările nu pot decît să dăuneze intereselor destinderii încordării internaționale; spiritul vremii cere să se respecte drepturile suverane ale poporului egiptean.

INTREBARE: Care sînt, după părerea dv., perspectivele de dezvoltare în viitor a relațiilor de prietenie dintre R.P.R. și R. P. F. Iugoslavia, în urma recentelor convorbiri de la București?

RASPUNS: Rezultatele rodnice ale recentelor convorbiri romino-iugoslave care s-au desfășurat cu prilejul vizitei președintelui I. B. Tito în țara noastră, marchează o nouă etapă în procesul de dezvoltare a relațiilor prietenești dintre R.P.R. și R.P.F.I.

Ele intrunesc toate elementele care să ducă la o dezvoltare a colaborării prietenești între țările noastre socialiste.

Declarația comună semnată la București reafirmă hotărîrea celor două guverne de a baza legăturile de colaborare dintre cele două țări pe principiile respectării suveranității, integrității teritoriale, egalității în drepturi și a neamestecului în treburile interne.

Cu același prilej s-a pornit la restabilirea și dezvoltarea contactului și colaborării tovarășești între Uniunea Comunistă din Iugoslavia și Partidul Muncitoresc Român în interesul cauzei păcii și socialismului și al întăririi continue a prieteniei frățești dintre popoarele noastre.

Hotărîrile luate cu privire la intensificarea schimburilor economice, tehnico-științifice, culturale, cu privire la construirea hidrocentralei din regiunea Porților de Fier, apropiata vizită a reprezentanților guvernului român la Belgrad — iată un program bogat și concret de activitate care va avea o înfrînire favorabilă nu numai asupra relațiilor romino-iugoslave, dar va întări pacea și colaborarea internațională în această parte a Europei și în lume.

LA CEA DE A 11-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII COREEI

La 15 august poporul coreean sărbătorește ziua eliberării sale de către Armata Sovietică. La cea de-a 11-a aniversare a eliberării patriei sale, poporul din R.D.P. Coreeană se prezintă cu mari succese pe drumul unei viși noi, fericite.

Eroicul popor coreean, și-a reconstruit țara distrusă de război. Un număr de 235 de fabrici mari și

mișloșii au fost reconstruite total sau parțial și puse în funcțiune. Alte 71 de întreprinderi au fost construite din nou. Și agricultura R.P.D. Coreeană a obținut succese deosebite în anii de după încheierea armistițiului. Mai bine de 70 la sută din totalul țărănimii muncitoare și peste 66 la sută din suprafața ara-

bilă deținută de ea, fac parte din sectorul socialist al agriculturii.

În fotografie: Pe ogoarele gospodăriei colective din satul Man Gen De, din provincia Phenianul de Sud. Aplicarea măsurilor agrotehnice înaintate înlesnește țărănilor coreeni să obțină recolte tot mai mari.

Țările Americii Latine și politica de „bună vecinătate” a S. U. A.

Deplângind starea grea a economiei braziliene ziarul „Voz Operaria” scria: „Subordonarea comerțului nostru exterior Statelor Unite produce anual Braziliei pagube în valoare de nu mai puțin de 400 milioane de dolari. Dacă Brazilia ar duce o politică independentă, dacă ar face comerț cu toate țările și ar avea relații largi cu piața socialistă, guvernul nu ar avea nevoie de împrumuturi americane, care înrăutățesc și mai mult situația economică și financiară a țării”.

Brazilia nu este un caz izolat. Plîngerii împotriva pretinsului împrumut pe care îl dau Statele Unite se fac tot mai des auzite în toate țările Americii Latine. „Împrumutul” nu este decît o mască de care se folosesc cercurile monopoliste din S.U.A. pentru a-și înfige ghiarele în avuțiile Americii Latine și a dicta de fapt politica acestor țări. Pentru cercurile monopoliste a da cu împrumut înseamnă a da cu o mină și a lua cu două. În ultimii ani investițiile particulare de capital ale S.U.A. în America Latină au crescut în medie cu 360 milioane de dolari. Dar numai anul trecut profiturile de pe urma unor asemenea investiții s-au ridicat la 767 milioane de dolari.

Țițeiul Venezuelei, zăcămintele miniere din Chile, pămîntul roditor al Argentinei au încăput pe mina societăților monopoliste din S.U.A. „Standard Oil”, „United Fruit” și alte asemenea societăți patronază și dictează după bunul plac în Guatemala sau Uruguay, în Columbia ca și în Paraguay.

S.U.A. numesc politica lor față de țările Americii Latine, politică de „bună vecinătate”. În realitate, această „bună vecinătate”, înseamnă mărirea cîștigurilor marilor societăți monopoliste americane și ruină și mizerie pentru populația muncitoare din țările Americii Latine.

Împotriva acestei stări de lucruri se ridică tot mai multe glasuri în întreaga Americă Latină, care cer guvernelor respective să ducă o politică independentă și să lărgească legăturile comerciale cu țările socialiste, pentru a împiedica jaful practicat de monopoliztii din S.U.A.

În S.U.A. se desfășoară campania electorală pentru alegerea unui nou președinte. Cetățeanul american privește cu multă indiferență acest „bilci” al alegerilor.

Muncitorul, fermierul, micul comerciant, americanul de rînd știe că oricare dintre cele două partide — republican sau democrat — ar veni la cîrmă, tot monopolurile vor trage sforile. Atîta vreme cît patronii trusturilor tale și spînzură, cu greu se pot închipui în S.U.A. o cît de mică fărîmă de schimbări în interesul maselor muncitoare. Cercurile monopoliste fac mare tărăboi în jurul alegerilor tocmai pentru a ascunde lipsa lor de popularitate în rîndul maselor populare. De aci și tehnica electorală americană, unică în lume, complicată comedie în 6 acte.

Actul I. se petrece în familie, în sînul fiecăruia dintre cele două partide de guvernămînt concurente, democrat și republican. Încă din luna ianuarie pornit-au candidații la luptă. Colindul pe la casele alegătorilor se știe ce-nseamnă. Candidatul bate palma cu bărbații, laudă ginereșia și vrednicia femellor, sărută plozii, mîngieie căteii și pisicii, făgăduieste marea cu sarea, ploaia cu cîrnati, sluipe grase, mă rog, ca orice candidat din țările capitaliste în aiun de alegeri.

Poporul egiptean luptă pentru o cauză dreaptă

La 16 august urmează să-și deschidă lucrările conferința de la Londra, convocată de cele trei puteri apusene: Anglia, Franța și S.U.A. Conferința își pune drept scop, chipurile, discutarea libertății de navigație pe Canalul de Suez. De fapt, sub această formulă, puterile apusene vor să se amestece în treburile interne ale Egiptului, să tăgăduiască dreptul legitim al guvernului egiptean de a naționaliza compania Canalului de Suez.

Guvernul egiptean nu a acceptat invitația de a participa la conferința propusă de guvernele apusene. În declarația sa din 12 august, guvernul egiptean arată că a trecut la naționalizarea companiei Canalului de Suez întrucît aceasta este subordonată legilor egiptene. Singurul organ cu depline puteri care asigură și garantează libertatea navigației pe această cale de apă nu poate fi decît guvernul egiptean. De aceea, el respinge orice control străin asupra canalului. Organismul internațional propus de puterile apusene este

o nouă formă de imperialism, imperialism colectiv cum l-a numit președintele Nasser. Guvernul egiptean propune convocarea unei conferințe mai largi, la care să participe, pe lângă statele care au semnat convenția de la Constantinopol din 1888, și celelalte state ale căror nave trec prin Canalul de Suez.

Naționalizarea companiei Canalului de Suez de către guvernul egiptean nu lovește și nu stîrbește cu nimic interesele niciunui popor. Fiecare țară are pe mai degrabă deplina libertate de a se folosi de navigația pe Canalul de Suez, fără nicio restricție. Dealtfel, timpul scurs de la naționalizarea a dovedit acest lucru. Amenințările și presiunile îndreptate împotriva Egiptului, manevrele militare și alte acțiuni puse la cale de Anglia și Franța, primejdiesc pacea lumii.

Măsura guvernului egiptean se bucură de sprijinul popoarelor lumii. Statele arabe și-au manifestat solidaritatea deplină cu hotărîrea guvernului egiptean arătînd că orice atentat la suveranitatea vreunei țări arabe este socotit ca un atentat la su-

veranitatea tuturor statelor arabe.

Poporul nostru este alături de cauza dreaptă a poporului egiptean. În decarația guvernului nostru în legătură cu problema Canalului de Suez se spune: „Guvernul Republicii Populare Romîne consideră că actul guvernului egiptean de naționalizare a companiei Canalului de Suez este un act de deplin legal, un drept legitim al Egiptului ca stat suveran și independent”. Țara noastră este interesată în menținerea libertății de navigație pe Canalul de Suez și are tot dreptul de a participa la orice conferință internațională ce își pune acest scop.

Aprobind poziția guvernului egiptean, hotărîrea lui de a naționaliza compania Canalului de Suez, Uniunea Sovietică a consimțit totuși să participe la conferința de la Londra Trimițîndu-și un reprezentant al său la conferință, guvernul sovietic dovedește încă o dată că dorește să se folosească de orice prilej în vederea rezolvării pașnice a problemelor litigioase.

Un „amendament” la o „constituție”

În constituția Coreei de Sud se arată că, în cazul cînd postul de președinte devine vacant, va fi ocupat de vicepreședinte. Dar actualul vicepreședinte al Coreei de Sud este un membru al „partidului democrat”, care se află în opoziție. Dată fiind această situație, membrii „partidului liberal”, lîsinmaniștii, și-au pus următoarea întrebare: „Dacă, doamne ferește, mai marele nostru Li Sin Man dă ortul popii, cine-i ia locul? Vicepreședintele? Bine, dar... vicepreședintele actual nu-i de-al nostru, și ne-am dus pe copcă!”

Și astfel, pentru ca lîsinmaniștii să nu rămînă cumva fără

nici un os de ros, „partidul liberal” al lui Li Sin Man a prezentat în fața parlamentului un așa-zis „amendament” la constituție. Potrivit acestui „amendament”, în cazul cînd postul de președinte devine vacant, el nu poate fi ocupat de vicepreședinte. Liberalii au votat „amendamentul” pentru modificarea constituției cu a-plauze furtunoase, „democrații” au urlat și au fluierat, iar poliția a început arestări în masă. De unde se vede că deși Li Sin Man e încă în viață, au și început certurile și neînțelegerile între urmașii la domnie.

Este și aceasta o fafă a regimului lîsinmanișt.

Rezerviștii englezi nu vor să meargă în zona Canalului de Suez

Intr-o corespondență din Londra, ziarul suedez „Ny Dag”, ocupîndu-se de starea de spirit a soldaților britanici mobilizați recent în urma naționalizării de către Egipt a Canalului de Suez, arată că aceștia nu vor să fie trimiși în zona Canalului

Ziarul citează o serie de declarații făcute de soldații britanici, „Nimeni dintre noi nu vrea să fie trimis spre Suez”, au declarații mulți rezerviști chemați sub drapel, care sînt acum îmbarcați pe diferite unități ale flotei militare britanice din Mediterană

„Vrem să știm unde mergem. Nimeni nu ne spune nimic. Ce cîștigăm noi dacă mergem să apărăm acțiunile unora?” — a declarat un matroz

„Noi am primit ordine și echipament tropical. Dar nu ni s-a dat nici o explicație. Ce impresie poate să-mi facă mie acest lucru, familiei mele, tovarășilor mei de muncă și așa mai departe?” se întreabă un alt soldat britanic.

90 de oameni dintr-o 100 spun aceleași lucruri — constată corespondentul ziarului „Ny Dag”

NEPALUL

Trisoavele istoriei vorbesc de existența statului Nepal încă din veacul al 3-lea înainte erei noastre. Aflat la sud de R. P. Chineză și la nord de Republica India, Nepalul ocupă un teritoriu de 140.000 km.p. Populația Nepalului, alcătuită din triburi de origine indiană și tibetană, numără 8.600.000 de locuitori. Principalele orașe ale țării sînt Catmandu (capitala țării), Patan și Bhadgaon.

Nepalul este o țară cu mari bogății. Pămîntul ascunde aici numeroase zăcăminte de cupru, aur, platină, salpetru, țitei, cărbune etc. Darnic peste măsură este și solul acestei țări

Condițiile prielnice de climă și sol îngăduie ca anual să se producă de două și chiar de trei ori recoltă de pe același teren. Dar cu toate marile sale avuții, datorită stăpînirii colonialiștilor englezi, Nepalul a rămas o țară din cele mai înapoiate, unde populația se zbate în sărăcie. În Nepal nu există decît două linii de cale ferată îngustă, care

fac legătura cu India. Lucrările agricole se execută manual sau cu ajutorul unor primitive pluguri de lemn, așa cum se făceau cu sute de ani în urmă.

De-a lungul anilor, populația înrobîtită și-a manifestat adesea ura împotriva colonialiștilor și a feudalilor autohtoni. După cel

de al doilea război mondial, mișcarea de eliberare națională în Nepal a cuprins cele mai largi mase populare. Înălăturarea familiei feudale Rama de la putere în anul 1951, a făcut posibilă proclamarea declarației cu privire la introducerea constituției, promisiunea unei reforme agrare și a unor alegeri parlamentare.

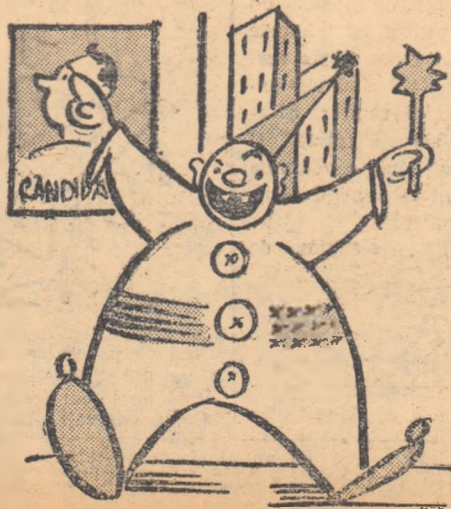
De-abia în anul acesta însă, seful noului guvern Tanca Prasad Acoaria a luat măsuri pentru traducerea în viață a acestor reforme dorite de popor. În prezent, este pe terminate elaborarea unui plan pe cinci ani de dezvoltare economică a Nepalului pe anii 1956-1960

„Țara închisă cu șapte lacăte” cum era cunoscut Nepalul, se desferecă, înălătură izolarea de veacuri în care a fost ținut. Actualul guvern al Nepalului se călăuzește în politica sa externă după cele cinci principii ale coexistenței pașnice proclamate la istorica conferință de la Bandung a popoarelor Asiei și Africii, la care a participat și un reprezentant al Nepalului. Se lărgec legăturile economice și diplomatice ale Nepalului cu celelalte țări ale lumii. Anul trecut Nepalul a stabilit legături diplomatice cu vecinul său de la nord, Republica Populară Chineză. De curînd, guvernele U.R.S.S. și Nepalului au hotărît să aibă relații diplomatice la nivelul ambasadelor

Dornic să trăiască în liniște și bună înțelegere cu toate țările lumii, poporul Nepalului sprijină în întregime principiile coexistenței pașnice. Năzuințele poporului nepalez spre libertate și progres se bucură de simpatia tuturor popoarelor

ALEGERI în S.U.A.

Actul II. După această propagandă electorală, în organizațiile locale ale fiecărui partid, în fiecare dintre cele 48 de state cite sînt în S.U.A., se face un

Actul III. Acest „Convention” alege dintre candidații pe unul singur, care va reprezenta partidul întreg în încăierarea finală și hotărîtoare. La 13 august s-a întrunit la Chicago „Convention”-ul partidului democrat.

Actul IV. În ziua de 20 august se va întruni la San Francisco „Convention”-ul partidului republican.

Actul V. La 21 august începe bilciul cel mare, cu focuri bengale și artificii, cu fanfare și drapele, cu defilări pe bulvarde, cu femei cît mai decoltate și cu oameni ce ar părea în toată firea de n-ar purta la pălărie panglici lungi ca ale căluserilor și n-ar urla cît îi ține gura: „Votați „Măgarul”, sau: „Votați „Elefantul” (semnele electorale ale celor două partide).

Actul VI și ultimul va ține pînă la 6 noiembrie, cînd se numără voturile. Abia atunci, după a treia votare, se va afla partidul care a reușit să strîngă cele mai multe voturi. Apoi republicanii și democrații își dau mina, ostenindu-se fiecare în următori patru ani să strîngă cît mai grase cîștiguri.

M. DELEANU

La împărțirea avansurilor

În timp ce harnicul colectivist I. Rașcu, de la g.a.c. „Ilie Pintilie” din satul Dobreni, raionul Vidra, a însumat 385 de zile-muncă, numai cu 3 brațe de muncă, Petre T. Ion, cu 4 brațe de muncă a însumat numai 91 de zile-muncă!

Unii vor fi pe... saci

Alții po-saci!

(Desen de V. VASILIU)

Ciubucarii

Șoferii de la baza de recepție Slăvești, raionul Roșiorii de Vede, în loc să transporte grțul colectat, transportă călători.

— Gata la urmă?
— Stai nițel, că mai e unul care n-a dat... cota!

(Desen de V. VASILIU)

Teceam deunăzi prin comuna Horgești, raionul Bacău. Când lângă o casă, ce să vezi: lume peste lume! Care cu coșuri, care cu păsări, care cu lapte...

— Da'ce-l aicea bre, de stați la rînd? întrebai pe un unchiuș. — Cooperativă, magazie, bază de recepție?...

— Nu, taică! Aici e punctul sanitar. Stăm la rînd pentru injecții.

— Păi cum vine asta?
— Foarte bine: cum dai oul, cum te-nțeapă!

— Aaa, va-să-zică, așa stau lucrurile!... — mă dumirii eu. După ce chibzuii câteva clipe, le spuseli oamenilor: — Păi bine, măi fraților, nu vă e rușine? Felcerița de aici e bolnavă și voi vreți să-i agravați boala? Duceți-vă acasă plocoanele și să nu vă mai prind cu de-alde-astea!...

Cînd auziră oamenii, făcură calea întoarsă. Rămas singur în punctul sanitar, numai ce văd că se proțapește în fața mea, cu miinile în solduri, o fetișcană durdulie, pusă pe hartă:

— Ascultă bre! Cu ce drept îmi zgornești clienții? Dacă vrei să te tratez înaintea celorlalți, spune-mi. Ai adus ceva bun?

— N-am adus nimic.
— Atunci cum de îndrăznești?

— Fiindcă eu sîs medic, iar dumneata bolnava.

— Eu?

— Da, da! Așa că dumneata ești bolnavă. Și încă grav. Stai, stai să notez cum te cheamă. Așaaa... Sto-lo-ren-co. Și mai cum? Ar-hi-mi-na. Buuuu! Meseria?

— Felceră! Dar nu înțeleg...

— Lasă c-o să înțelegi numai decît. De cînd lucrezi la punctul sanitar?

Epigrame

BUNE...

Sătenii din comuna Goala, raionul Roșiorii de Vede, au obținut o recoltă bogată.

Dacă facem socoteala
Observăm că nu e bine
Satului să-i spună Goala
Cînd au toți hambare pline!

Tăranii colectivști din comuna Corbiu Mari, raionul Titu, au recoltat grțul repede și cu multă grijă.

La Corbiu Mari, strîngîndu-se în grabă,
Grțul tot cu spicul mare,
N-a fost lăsată nici o boabă
...Ciorilor de pe ogoare!

...ȘI RELE

Baia populară din comuna Sîmniclăuș, raionul Tîrnăveni a cărei construcție a început acum cinci ani, stă și azi neterminată, degradîndu-se.

Cred că nu vedem gîtată
Baia din Sîmniclăuș,
Pînă nu le-om trage-o dată
Celor vinovați... un duș.

Ilie Popa

CORESPONDENȚII dela sate ne sînt rezăzît

(Desene de N. RADULESCU)

Pe ruta Cornereva-Orșova, circulă un autobuz al I.R.T.A. Șoferul acestei mașini bea la bufetul „Păstrăvul” de lângă gara Băilor Herculane, iar pasagerii sînt obișnuiți să aștepte pînă își consumă liniștit porția.

NICOLAE GOLOPENȚA

— Hai, tovarășe șofer, nu-l dai drumul?
— Aveți puțintică răbdare, fraților. Nu vedeți că mă alimentez cu carburanți?

Caravana cinematografică a regiunii Galați trece în fiecare lună prin satul Muchea, raionul Brăila, dar de 3-4 ani nu s-a oprit niciodată să dea un spectacol în sat.

C. HARNAGEA

— Să mai spună careva că n-a trecut caravana și pe la noi prin sat. Ne-a omorît două găște și trei puli...

Senzația

— Fabulă —

Lupul, într-o zi de post,
Merse la mioare,
Îndrugind cu glas anost,
Plin de-nduioșare:

Că lupii-au încetat să prade,
Că șerpii s-au călugărit,
Că mița ieri s-a logodit
Cu șoricelul cumsecade;

Că s-au pupat pe bulevard
Cumătra știucă cu guvidul,
Un ied plînd c-un leopard
Și rîia chiar, — cu sanepidul!

Dar senzația n-a fost
Vestea asta mare,
Ci că s-a găsit un prost
Și i-a dat crezare!

H. ARAMA

Descîntec de superstiții

Cioca boca, cioca boc,
vino minte iar la loc,
vino trează
și te-ășează

Iar la loc și-l luminează;
Iar la loc sub scăfirle
și mi-l scapă de prostie,
superstiții și eresuri
și de orice ne-nțelesuri.

Zdronca, bonca, poloboc,
întră doagă iar la loc,
că de cînd sărisi oleacă
vede doar căldare seacă,
vede stafii și strigol,
mițe negre și cotoi,
vede numai pete-n soare,
oameni spinii și babe chioare.

Un tăclune și-un cărbune,
ieși afară gîrgăune
într-o treisprezece, marți,
și de el să te desparți,
să rămîni iar curat
ca argintul strecurat
și de loc să nu-l mai pese
popă-n cale dacă-l iese,
doniță, găleată, oală,
ca și mîntea lui de goală.

Zgîlța, cilța, paca ceac,
ieși sticlete din dovleac,
ieși afară
și te cară
zi de vară pînă-n seară,
și te du de-a învîrtita,
și te du de-a răsucita,
și te du de-a berbeleacul
să-și găsească omul leacul.

FLORIN IORDĂCHESCU